

Dansaðu føroyskan dans í Danmarks Radio *Eitt fimtiára minni*

— Arbeiddu við kornskurði, skóru torv, vóru í biograf fyri fyrstu ferð, í føroyingafelgsveitslu og fingi so nógv sodavatn at drekka á Tuborg, at tey gloyma tað ongantíð aftur.

Fyri 50 árum síðani vóru 80 føroysk skúlabørn á ferð í Danmark. Seinasta leygardag hittust tey, sum enn eru á lívi, á Hafniu og mintust aftur á skúlabarnaferðina. Ein av næmingunum var Tummas Lenvig í Klaksvík og hevur hann gjørt blaðnum tann beina, at greiða eitt sindur frá hesi ferð.

Leygardagin 11. juli var ein minnissamkoma á Hotel Hafnia, nú 50 ár eru runnin, síðan vit vóru á skúlabarnaferð í Danmark í 1937. Sosialurin hevur biðið meg skriva nøkur orð um hesa ferð, og skal eg tí taka okkurt fram.

Okkum varð sýndur slíkur blíðskapur, og vit fingi so nógv at siggja og læra, at eg kann bert umtala ein part av øllum. Vit vóru nøkur, sum skrivaðu dagbók, og tí ber til burtur úr hesum at nevna sumt av tí, sum fór fram teir 38 dagarnar, sum øll ferðin vardi.

Vit vóru 80 skúlabørn úr nógvum bygdum, 47 gentur og 33 dreingir, og fimm lærarafólk vóru við. Tey vóru: Andrias Thomsen, lærari á Eiði, Eliesar A. Reynberg, lærari í Fuglafirði, Jacob Meinhard Johansen, lærari í Høvi, Helena Johannesen (f. Olsen), lærarinna í Hesti og Koltri og Jenny M. Danielsen (f. Simonson), lærarinna á Toftum. Tað var nevndin fyri Føroya Lærarafelag, sum fekk skúlabarnaferðirnar í lag frá 1936 til 1939. Formaður var Richard Long. Føroya løgting og

Ovast uppi í Óðinstorni

danski staturin figgjaðu ferðirnar, og ein 5-manna-nevnd niðri í Danmark legði alla ferðina hjá okkum í 1937 til rættis, sum vardi frá 22. juli til 29. august. Í hesi nevnd vóru: Kaalund-Jørgensen, skúlakonsulentur, Thorkild Jensen, skúlastjóri, Arne Møller, læraraskúlastjóri, K.A. Kristensen, fyrstilærari og formaður í Danmarks Lærerforening, og Fabricius-Bjerre, fulltrúi í kenslumálaráðnum. Henda nevnd skipaði soleiðis fyri, at vit teir fyrstu sjeig dagarnar búði privat nær við Roskilde. Haðani ferðaðust vit til ymisk stöð í fjóra dagar og vóru heima í triggjar. Á Fyn vóru vit í átta dagar, har

ein tó fór at flyta við toki og ferju um Stórabelt. Har vóru vit og vitjaðu mong stöð í fjóra dagar og vóru heima í triggjar. Vit búðu eisini har privat í ymsum plássum á leiðini millum Odense og Middelfart. Vit vóru bytt sundur í triggjarbólkur og høvdu lærarafólk við, hvør bólkur sær. Vit búðu eitt ella tvey saman í hvørjum heimi eins og við Roskilde, og tá ið vit gjørdur útferðir, komu vit øll saman í tokinum, sum kom gjøgnum strekkið, har vit øll búðu um vegir. Í Jyllandi búðu vit øll saman í einum ferðaheimi við Knudso, sum æt Knudhule, nær við Ry. Har vóru vit í átta dagar, av teimum ein

dagur at flyta við toki yvir Litlabeltsbrúnna, sum tá var nýggj. Har vóru vit á ferð í fleiri býum í fjóra dagar og vóru heima í triggjar. Síðani gekk leiðin til Keypmannahavnar við toki: Ry - Aarhus - Kalundborg - Keypmannahavn. Hetta var tann 18. august. Vit komu at buggva á »Fregatten Jylland«, sum lá við Lange-linie, og har búðu vit til tann 26. august. Vit fóru sum sagt úr Føroyum tann 22. juli á kvöldi og vóru aftur á Havnini tann 29. august, sunnukvöld. Sostatt høvdu vit verið heimanifrá í 38 dagar. Vit høvdu siglt við »Tjaldrunum« aftur og fram í seks dagar, koyrt heilar dagar

millum bústøðini í triggjar dagar. Í felag vóru vit útferðir í 18 dagar, og 11 dagar kundu vit fyri tað mesta gera tað, sum vit høvdu hug til, aloftast saman við teimum fólkunum, sum vit búðu hjá. Vit t.d. arbeiddu við kornskurðinum ella vóru har sum tey arbeiddu upp á torv, ella vóru í urtagarðs-arbeiði og sóu, hvussu alt hetta fór fram. Í Keypmannahavn høvdu vit o.u. tveir dagar fri, annars vóru vit har á ferð í heilum, og eg haldi, at tað var tann strævnasta tíðin, tí vit sóu so nógv í so stuttari tíð, og tað var alla tíðina so hendinga gott veður við bakandi sól, og soleiðis var tað at kalla

Á ferðini millum Aarhus og Kalundborg, Tummas, Soiebeth, Jenny, lærarinna Katrina og Hallgir